Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

16. prosinca 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Onečišćenje zraka – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Direktiva 2003/87/EZ – Postrojenja za izgaranje goriva – Prilog I. – Ukupna nazivna ulazna toplinska snaga – Načini izračunavanja – Pravilo o zbrajanju”

U predmetu C-575/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Fővárosi Törvényszék (Okružni sud u Budimpešti, Mađarska), odlukom od 29. rujna 2020., koju je Sud zaprimio 3. studenoga 2020., u postupku

**Apollo Tyres (Hungary) Kft.**

protiv

**Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter,**

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: C. Lycourgos (izvjestitelj), predsjednik četvrtog vijeća, u svojstvu predsjednika desetog vijeća, I. Jarukaitis i M. Ilešič, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev[1],

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Apollo Tyres (Hungary) Kft., T. Biczi, *ügyvéd*,

– za mađarsku vladu, M. Z. Fehér i K. Szíjjártó, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, G. Wils, B. De Meester i K. Talabér-Ritz, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

* Jezik postupka: mađarski

[1] Nezavisni odvjetnik na dužnosti prilikom predstavljanja predmeta na općoj sjednici od 28. rujna 2021.

donosi sljedeću

**Presudu**

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje točke 3. Priloga I. Direktivi 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Unije i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL 2003., L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.), kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/410 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018. (SL 2018., L 76, str. 3.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2003/87).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Apollo Tyres (Hungary) Kft. (u daljnjem tekstu: Apollo Tyres) i Innovációért és Technológiáért Felelős Minisztera (ministar za inovacije i tehnologiju, Mađarska) (u daljnjem tekstu: ministar inovacija) u pogledu novčane kazne koju je potonji izrekao tom društvu jer je emitiralo stakleničke plinove a da nije posjedovalo dozvolu za emisije.

## Pravni okvir

### *Pravo Unije*

3 U članku 2. stavku 1. Direktive 2003/87 navodi se:

„Ova se Direktiva primjenjuje na emisije koje proizlaze iz djelatnosti navedenih u Prilogu I. i na stakleničke plinove navedene u Prilogu II.”

4 Člankom 3. te direktive predviđeno je:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

[…]

(b) ‚emisije’ znači ispuštanje u atmosferu stakleničkih plinova iz izvora u nekom postrojenju ili ispuštanje plinova iz zrakoplova pri obavljanju djelatnosti navedenih u Prilogu I. koji su određeni za te djelatnosti;

[…]

(e) ‚postrojenje’ znači nepomična tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. i bilo koje druge izravno pridružene djelatnosti koje su tehnički povezane s djelatnostima koje se odvijaju na tom mjestu i koje mogu imati utjecaja na emisiju i onečišćavanje;

[…]”.

5 Članak 4. navedene direktive propisuje:

„Države članice osiguravaju da od 1. siječnja 2005. nijedno postrojenje ne obavlja djelatnosti navedene u Prilogu I. koje dovode do emisija utvrđenih za tu djelatnost, osim ako operater postrojenja ima

dozvolu koju mu je za to izdalo nadležno tijelo u skladu s člancima 5. i 6., odnosno ako je to postrojenje isključeno iz [sustava trgovanja emisijama (STE) Europske unije] u skladu s člankom 27. To vrijedi i za postrojenja uključena u skladu s člankom 24.”

6 Članak 7. navedene direktive propisuje:

„Operater obavješćuje nadležno tijelo o svim planiranim promjenama vrste ili rada postrojenja, odnosno o bilo kakvom povećanju ili smanjenju njegovog kapaciteta zbog kojih bi moglo biti potrebno izdati novu dozvolu za emisije stakleničkih plinova. Gdje je to primjereno, nadležno tijelo izdaje novu dozvolu. Kad se mijenja identitet operatera postrojenja, nadležno tijelo izmjenjuje dozvolu dodajući ime i adresu novog operatera.”

7 U skladu s člankom 12. stavkom 3. Direktive 2003/87:

„Za razdoblje do 31. prosinca 2020. države članice osiguravaju da do 30. travnja svake godine operator svakog postrojenja preda broj emisijskih jedinica, osim onih izdanih u skladu s poglavljem II., jednak ukupnim emisijama u prethodnoj kalendarskoj godini iz tog postrojenja, verificiranih u skladu s člankom 15., te da te emisijske jedinice nakon toga budu poništene. Za razdoblje koje počinje od 1. siječnja 2021. države članice osiguravaju da do 30. travnja svake godine operator svakog postrojenja preda broj emisijskih jedinica jednak ukupnim emisijama u prethodnoj kalendarskoj godini iz tog postrojenja, verificiranih u skladu s člankom 15., te da te emisijske jedinice nakon toga budu poništene, podložno preispitivanju iz članka 28.b.”

8 Člankom 14. stavkom 3. te direktive određuje se:

„Države članice moraju osigurati da svaki operater postrojenja ili operator zrakoplova prati i nadležno tijelo izvješćuje o emisijama ispuštenim tijekom svake kalendarske godine iz predmetnog postrojenja, odnosno od 1. siječnja 2010., iz zrakoplova kojima upravlja, po isteku te godine, u skladu s aktima navedenim u stavku 1.”

9 Članak 27.a stavak 3. navedene direktive propisuje:

„Države članice mogu iz […] sustava trgovanja emisijama [Unije] isključiti i pričuvne ili pomoćne jedinice s manje od 300 radnih sati godišnje u svakoj od triju godina koje prethode obavijesti iz stavka 1. točke (a) pod istim uvjetima kao što je utvrđeno u stavcima 1. i 2.”

10 U Prilogu I. toj istoj direktivi, naslovljenom „Kategorije djelatnosti na koje se odnosi ova direktiva”, među djelatnostima na koje se on odnosi nalazi se „[i]zgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW (osim postrojenja za spaljivanje opasnog i komunalnog otpada)”.

11 Točkom 3. tog priloga predviđeno je:

„Ako se izračunava ukupna nazivna toplinska snaga nekog postrojenja da bi se odlučilo o njegovu uključivanju u […] sustav trgovanja emisijama [Unije], nazivna ulazna toplinska snaga svih tehničkih jedinica od kojih se postrojenje sastoji te u kojima dolazi do izgaranja goriva se zbraja. Te jedinice mogu obuhvaćati sve vrste kotlova, plamenika, turbina, grijača, industrijskih peći, spalionica, kalcinatora (peći za žarenje), peći za sušenje, peći za pečenje, naprava za sušenje, motora, gorivih ćelija, CLC jedinica, baklji te jedinica za toplinsko ili katalitičko naknadno izgaranje. Za taj izračun ne uzimaju se u obzir jedinice nazivne ulazne toplinske snage manje od 3

MW i jedinice koje koriste isključivo biomasu. Pojam ‚jedinice koje koriste isključivo biomasu' odnosi se na jedinice koje fosilna goriva koriste samo tijekom pokretanja i zaustavljanja rada jedinice."

### *Mađarsko pravo*

12 Članak 2. točka 24. az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény (Zakon br. 217 iz 2012. o sudjelovanju u sustavu trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova u Zajednici i primjeni Odluke o raspodjeli napora (*Magyar Közlöny*, 2012/180 (XII.27)) određuje:

„‚postrojenje' znači nepomična tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti navedenih u točkama I. do XXI. Priloga 1. ili bilo koje druge djelatnosti koje su s njima tehnološki povezane kao i djelatnosti koje su tehnički povezane s djelatnostima koje se odvijaju na tom mjestu i koje uzrokuju emisiju stakleničkih plinova iz Priloga I. ili koje imaju izravan utjecaj na tu emisiju".

13 Točka 3.1. Priloga 1. tom zakonu definira djelatnost kao „[i]zgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW (osim postrojenja za spaljivanje opasnog ili komunalnog otpada)".

14 Članak 1. stavak 5. az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában való részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 410/2012. (XII. 28.) Korm. rendelet (Vladina uredba br. 410 od 29. prosinca 2012. o određenim pravilima za provedbu Zakona br. 217 iz 2012. o sudjelovanju u sustavu trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova u Zajednici i primjeni Odluke o raspodjeli napora *(Magyar Közlöny*, 2012/182 (XII.28)) određuje:

„Nadležno tijelo izdaje dozvolu za emisiju na temelju upravnog rješenja kojim se određuju uvjeti ekološke uporabe kada ocijeni da operator ispunjava uvjete propisane Zakonom br. 217 iz 2012. U Prilogu 3. detaljno su navedeni materijalnopravni zahtjevi za izdavanje dozvole za emisiju".

15 U skladu s točkom 2.7. Priloga 2. toj uredbi:

„Ako se izračunava ukupna nazivna toplinska snaga nekog postrojenja da bi se odlučilo o njegovu uključivanju u EU sustav, nazivna ulazna toplinska snaga svih tehničkih jedinica od kojih se postrojenje sastoji, uključujući opremu koja je izuzeta u skladu s člankom 15/B Zakona br. 217 iz 2012., odnosno pričuvnu i pomoćnu jedinicu, te u kojima dolazi do izgaranja goriva se zbraja. Te jedinice mogu obuhvaćati sve vrste kotlova, plamenika, turbina, grijača, industrijskih peći, spalionica, kalcinatora (peći za žarenje), peći za sušenje, peći za pečenje, naprava za sušenje, motora, gorivih ćelija, CLC jedinica, baklji te jedinica za toplinsko ili katalitičko naknadno izgaranje, uključujući opremu koja je izuzeta u skladu s člankom 15/B Zakona br. 217 iz 2012. Za taj izračun ne uzimaju se u obzir jedinice nazivne ulazne toplinske snage manje od 3 MW ni jedinice koje koriste isključivo biomasu. Pojam ‚jedinice koje koriste isključivo biomasu' odnosi se na jedinice koje fosilna goriva koriste samo tijekom pokretanja i zaustavljanja rada jedinice".

16 Članak 2. točka 7. a 140 kWth és annál nagyobb, de 50 MWth-nál kisebb teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyező anyagainak kibocsátási határértékeiről szóló 53/2017. 53/2017. (X. 18.) FM rendelet (Uredba ministra

poljoprivrede br. 53 od 18. listopada 2018. o uvjetima rada jedinica za izgaranje s ukupnom ulaznom toplinskom snagom od 140 kW ili višom, ali nižom od 50 MW, i o graničnim vrijednostima emisije onečišćujućih tvari u zraku (*Magyar Közlöny*, 2017/169 (X.18)) određuje:

„Nazivna ulazna toplinska snaga kalorijski je sadržaj goriva, izražen u [termičkim] kilovatima (kW) ili [termičkim] megavatima (MW), koje se isporučuje po vremenskoj jedinici predmetnoj jedinici za izgaranje i koje je potrebno da jedinica za izgaranje radi nazivnom ulaznom snagom utvrđenom u upravnom rješenju".

## Glavni postupak i prethodno pitanje

17 U sklopu proizvodnje guma društvo Apollo Tyres koristi se trima parnim kotlovima.

18 Isključivi zastupnik proizvođača tih kotlova potvrdio je da se najveća dopuštena snaga izgaranja u kotlovima podešava računalnim programom na sljedeće vrijednosti: 8,991 MW, 8,791 MW i 8,962 MW. Usto, kako bi se nazivna ulazna toplinska snaga tih kotlova mogla održavati ispod 20 MW, jedan od njih uvijek se isključuje tako da najviša nazivna ulazna snaga ne premašuje 17,953 MW (8,991 MW + 8,962 MW). To dokazuju i sustav evidentiranja potrošnje plina, dnevne evidencije o kotlovima te dokumenti u kojima se evidentira potrošnja plina. U dozvoli za rad izmijenjenoj u svrhu zaštite kvalitete zraka izdanoj društvu Apollo Tyres navodi se da istodobno smiju raditi najviše dva kotla, zbog čega najviša ukupna nazivna ulazna toplinska snaga može iznositi najviše 17,953 MW.

19 Ministar inovacija je 20. ožujka 2020. društvu Apollo Tyres za emisije stakleničkih plinova bez dozvole izrekao novčanu kaznu od 29 000 000 mađarskih forinti (HUF) (oko 81 200 eura) s obrazloženjem da, suprotno onomu što tvrdi to društvo, imajući u vidu nazivnu toplinsku snagu triju kotlova od kojih se sastoji njegovo postrojenje, potonje ima ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu veću od 20 MW, pri čemu nije potrebno uzeti u obzir ograničenja nazivne snage tih kotlova.

20 Društvo Apollo Tyres osporava zakonitost te odluke pred Fővárosi Törvényszékom (Okružni sud u Budimpešti, Mađarska).

21 Taj se sud pita je li potrebno, kako bi se utvrdilo treba li postrojenje uključiti u ETS Unije, da tehnička jedinica koja čini to postrojenje ima izravan utjecaj na emisije. Drugim riječima, postavlja se pitanje treba li se u toj tehničkoj jedinici odvijati djelatnost koja uključuje izgaranje goriva ili djelatnost koja je izravno povezana ili tehnički ima izravnu vezu s takvom djelatnošću.

22 U tim je okolnostima Fővárosi Törvényszék (Okružni sud u Budimpešti, Mađarska) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Može li se Direktiva 2003/87, a posebno točka 3. njezina Priloga I., tumačiti na način da u svrhe utvrđivanja je li [izgaranje] u postrojenju obuhvaćeno područjem primjene sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Unije (EU ETS) na izračun ukupne nazivne ulazne toplinske snage postrojenja utječe dokazana činjenica da oprema koja je sastavni dio postrojenja radi ograničeno?"

## O prethodnom pitanju

23 Svojim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li točku 3. Priloga I. Direktivi 2003/87 tumačiti na način da ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu postrojenja treba izračunati uzimajući u obzir ograničenja koja je njegov operator primijenio na najveću nazivnu ulaznu toplinsku snagu tog postrojenja.

24 Uvodno valja podsjetiti na to da je cilj Direktive 2003/87 uspostavljanje sustava trgovanja emisijskim jedinicama radi smanjivanja emisija stakleničkih plinova u atmosferu na razinu koja će spriječiti opasne antropogene poremećaje klimatskog sustava, a čiji je krajnji cilj zaštita okoliša (presuda od 11. studenoga 2021., Energieversorgungscenter Dresden-Wilschdorf, C-938/19, EU:C:2021:908, t. 67. i navedena sudska praksa).

25 Članak 2. stavak 1. Direktive 2003/87 propisuje da su njezinim područjem primjene obuhvaćene emisije koje proizlaze iz djelatnosti navedenih u njezinu Prilogu I. i stakleнički plinovi navedeni u njezinu Prilogu II., među kojima je, među ostalim, ugljikov dioksid (presuda od 28. srpnja 2016., Vattenfall Europe Generation, C-457/15, EU:C:2016:613, t. 28.).

26 U skladu s člankom 3. točkom (e) te direktive pojam „postrojenje” definira se kao nepomična tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. i bilo koja druga izravno pridružena djelatnost koja je tehnički povezana s djelatnostima koje se odvijaju na tom mjestu i koja može imati utjecaja na emisiju i onečišćavanje.

27 U Prilogu I. toj istoj direktivi, među djelatnostima na koje se on odnosi, nalazi se izgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage iznad 20 MW, osim u postrojenjima za spaljivanje opasnog i komunalnog otpada (presuda od 28. srpnja 2016., Vattenfall Europe Generation, C-457/15, EU:C:2016:613, t. 35.).

28 Točkom 3. tog Priloga I. utvrđuje se pravilo o zbrajanju kojim se određuju uvjeti pod kojima treba ocijeniti je li ukupna toplinska nazivna snaga izgaranja u postrojenju veća od 20 MW (vidjeti u tom smislu presudu od 29. travnja 2021., Granarolo, C-617/19, EU:C:2021:338, t. 59.).

29 Na temelju tog pravila o zbrajanju ukupna nazivna ulazna toplinska snaga postrojenja izračunava se zbrajajući nazivnu ulaznu toplinsku snagu svih tehničkih jedinica od kojih se sastoji, u kojima se sagorijevaju goriva, osim jedinica čija je nazivna ulazna toplinska snaga manja od 3 MW i jedinica koje koriste isključivo biomasu.

30 U ovom slučaju iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da se postrojenje o kojem je riječ u glavnom postupku, čija se djelatnost sastoji od izgaranja goriva koje proizvodi stakleničke plinove, sastoji od triju kotlova. Iako je najveća nazivna ulazna toplinska snaga svakoga od njih veća od 12 MW, računalni program omogućuje ograničenje nazivne ulazne toplinske snage svakoga od njih na 8,991 MW, 8,791 MW i 8,962 MW. Usto, učinak mehanizma koji je ugradio operator tih kotlova je taj da samo dva od tri kotla mogu raditi istodobno.

31 Kako bi se odgovorilo na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev, kao prvo valja istaknuti da pravilo o zbrajanju iz točke 3. Priloga I. Direktivi 2003/87 treba tumačiti na način da ono načelno nameće obvezu zbrajanja najveće nazivne ulazne toplinske snage svih tehničkih jedinica od kojih se predmetno postrojenje sastoji, čak i ako one ne funkcioniraju s punim kapacitetom.

32 Naime, kao prvo, takvo tumačenje je u skladu s ciljem kojemu teži Direktiva 2003/87, koji se, u skladu s njezinim člankom 1., sastoji u promicanju smanjenja emisija stakleničkih plinova na način koji je učinkovit u troškovnom i gospodarskom smislu (presuda od 20. lipnja 2019., ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, t. 55. i navedena sudska praksa).

33 Stoga, s jedne strane, uzimanje u obzir najveće nazivne ulazne toplinske snage tehničkih jedinica predmetnog postrojenja prilikom izračuna ukupne nazivne ulazne toplinske snage tog postrojenja omogućuje podvrgavanje većeg broja postrojenja koja emitiraju stakleničke plinove obvezama koje su propisane tom direktivom radi očuvanja okoliša.

34 S druge strane, takvo uzimanje u obzir omogućava kako nacionalnom tijelu nadležnom za raspodjelu emisijskih jedinica (u daljnjem tekstu: nadležno nacionalno tijelo) tako i operatorima da ustaljeno utvrđuju postrojenja koja su obuhvaćena područjem primjene te direktive.

35 Doista, nadležnom nacionalom tijelu bilo bi izuzetno teško osigurati poštovanje obveza koje na temelju Direktive 2003/87 imaju operatori postrojenja koja podliježu ETS-u Unije i, osobito, obveze, predviđene u njezinu članku 4., da dobiju dozvolu za emisije stakleničkih plinova, obveze iz njezina članka 14. stavka 3. da nadziru emisije stakleničkih plinova do kojih dolazi zbog njihovih djelatnosti i izvijeste o njima te obveze, koja je uvedena njezinim člankom 12. stavkom 3., predaje, u načelu, broja emisijskih jedinica koji je jednak ukupnim emisijama iz njihova postrojenja ako bi se neko postrojenje moglo redovito uključivati ili isključivati iz ETS-a zbog jednostavnih privremenih izmjena u opsegu njegove djelatnosti izgaranja goriva.

36 Osim toga, uzimanje u obzir najveće nazivne ulazne toplinske snage tehničkih jedinica koje čine postrojenje omogućava jamstvo predvidljivosti ograničenja kojima podliježu operatori postrojenja podvrgnutih ETS-u Unije i stoga također može pridonijeti poštovanju načela pravne sigurnosti, koje zahtijeva da propisi Unije omogućuju zainteresiranim osobama da nedvojbeno znaju svoja prava i obveze te da djeluju u skladu s time (vidjeti u tom smislu presudu od 25. studenoga 2021., Aurubis, C-271/20, EU:C:2021:959, t. 69. i navedenu sudsku praksu).

37 Drugo, takvo je tumačenje potkrijepljeno člankom 27.a stavkom 3. Direktive 2003/87. Na temelju te odredbe države članice mogu isključiti iz ETS-a Unije pričuvne ili pomoćne jedinice postrojenja, pod uvjetom, među ostalim, da one nisu radile više od 300 sati godišnje tijekom tri godine prije nego što dotična država članica obavijesti Europsku komisiju o tim jedinicama. Iz toga slijedi da sama činjenica da tehnička jedinica postrojenja tijekom određenog razdoblja ne funkcionira ne dovodi automatski do toga da se ne mora uzeti u obzir kako bi se utvrdilo podliježe li postrojenje čiji je dio ETS-u Unije.

38 Osim toga, Komisijine smjernice od 18. ožujka 2010. o tumačenju Priloga I. Direktivi 2003/87 („Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive”), koje, iako nisu obvezujuće, mogu služiti za razjašnjenje opće strukture te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 18. siječnja 2018., INEOS, C-58/17, EU:C:2018:19, t. 41. i navedenu sudsku praksu), preciziraju u točki 3.3.1. da ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu obično navodi proizvođač te je postavlja na uređaj uz pristanak nadzornog tijela.

39 Treće, potreba uzimanja u obzir, prilikom izračuna ukupne nazivne ulazne snage postrojenja, najveće nazivne ulazne toplinske snage tehničkih jedinica od kojih se sastoji također je potvrđena okolnošću da više jezičnih verzija točke 3. Priloga I. Direktivi 2003/87, osobito one na španjolskom, grčkom, talijanskom, mađarskom, nizozemskom ili portugalskom jeziku, izričito upućuje na „nazivnu” ukupnu ulaznu toplinsku snagu postrojenja, koja se izračunava zbrajanjem

„nazivnih” ulaznih toplinskih snaga „tehničkih jedinica” od kojih se ono sastoji (vidjeti po analogiji presudu od 22. lipnja 2021., Latvijas Republikas Saeima (Kazneni bodovi), C-439/19, EU:C:2021:504, t. 79.).

40 Doista, kada se koristi, kao u ovom slučaju, u tehničkom i energetskom kontekstu, pridjev „nazivni” u svojem uobičajenom smislu upućuje na obilježje ili učinak koji je naveo proizvođač uređaja ili postrojenja ili pak na najveću trajnu snagu ostvarenu u uobičajenim uvjetima funkcioniranja u trenutku primitka tog uređaja ili tog postrojenja, neovisno o činjenici da navedeni uređaj ili postrojenje, ovisno o slučaju, može funkcionirati u određenim trenucima iznad takve najveće snage.

41 S obzirom na navedeno, kao drugo, ne može se isključiti da se ograničenje snage ili zaustavljanje postrojenja ili tehničke jedinice koja ga čini može, pod određenim uvjetima, uzeti u obzir kako bi se utvrdilo je li ukupna nazivna ulazna toplinska snaga izgaranja postrojenja i dalje veća od 20 MW.

42 U tom pogledu valja istaknuti da, kako bi se osigurala točnost podataka i okolnosti koje treba uzeti u obzir u okviru ETS-a Unije, članak 7. Direktive 2003/87 nalaže operatorima da obavijeste nadležna nacionalna tijela o svakom znatnom povećanju ili smanjenju kapaciteta svojih postrojenja, za koje se može zahtijevati ažuriranje dozvole za emisije stakleničkih plinova (vidjeti u tom smislu presudu od 8. ožujka 2017., ArcelorMittal Rodange i Schifflange, C-321/15, EU:C:2017:179, t. 25. i 26.). Iz toga proizlazi da, ako se sam kapacitet izgaranja postrojenja smanji ispod 20 MW, taj operator mora imati mogućnost pred nadležnim nacionalnim tijelom isticati da njegovo postrojenje više ne podliježe obvezi posjedovanja dozvole za emisije.

43 Štoviše, kad se uvode trajna i provjerljiva ograničenja najveće nazivne ulazne toplinske snage postrojenja ili neke od njegovih jedinica, bilo bi protivno cilju Direktive 2003/87, kako je naveden u točki 32. ove presude, ne uzeti u obzir takva ograničenja kako bi se utvrdilo je li to postrojenje i dalje obuhvaćeno ETS-om Unije.

44 Uostalom, u točki 4.3. smjernica navedenih u točki 38. ove presude pojašnjava se da se pravna ili fizička ograničenja kojima se stvarno onemogućuje potpuna uporaba najveće nazivne ulazne snage mogu uzeti u obzir ako, s jedne strane, nadležno nacionalno tijelo jasno utvrdi ta ograničenja u izvršnom aktu i, s druge strane, ako ih to tijelo redovito kontrolira.

45 S obzirom na prethodno navedeno i uzimajući u obzir, među ostalim, navedene neobvezujuće smjernice, valja smatrati da se za potrebe pravila o zbrajanju predviđenog u točki 3. Priloga I. Direktivi 2003/87 najveća nazivna ulazna toplinska snaga postrojenja tehničke jedinice ne mora u cijelosti uzeti u obzir kad je, s jedne strane, operator taj kapacitet smanjio trajno, odnosno na način da se to smanjenje ne može obrnuti bez velikog tehničkog zahvata ili bez pristanka nadležnog nacionalnog tijela i, s druge strane, kad to tijelo može stvarno provjeriti i to smanjenje i njegovu trajnost. Na tom je operatoru da navedenom tijelu podnese dokaze koji su u tom pogledu potrebni.

46 Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti navedeni u prethodnoj točki ove presude, zaustavljanje tehničke jedinice koja čini postrojenje dovodi do toga da se za potrebe tog pravila o zbrajanju ne mora uzeti u obzir najveća nazivna ulazna toplinska snaga te jedinice.

47 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na pitanje suda koji je uputio zahtjev valja odgovoriti tako da točku 3. Priloga I. Direktivi 2003/87 treba tumačiti na način da ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu postrojenja treba izračunati zbrajanjem najveće nazivne ulazne toplinske snage tehničkih jedinica od kojih se ono sastoji, osim ako je operator trajno ograničio tu najveću nazivnu ulaznu toplinsku snagu, a postojanje tih ograničenja i njihovu trajnost stvarno može provjeriti nacionalno tijelo nadležno za dodjelu jedinica.

## Troškovi

48 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

**Točku 3. Priloga I. Direktivi 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Unije i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/410 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018., treba tumačiti na način da ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu postrojenja treba izračunati zbrajanjem najveće nazivne ulazne toplinske snage tehničkih jedinica od kojih se ono sastoji, osim ako je operator trajno ograničio tu najveću nazivnu ulaznu toplinsku snagu, a postojanje tih ograničenja i njihovu trajnost stvarno može provjeriti nacionalno tijelo nadležno za dodjelu jedinica.**

Potpisi